

2024

La primera versió del present escrit portava per títol 24000, ja que molt possiblement al llarg de l'any 2024 Cullera torne a «tocar» eixa xifra d'empadronats. I tal volta siga interessant reflexionar una miqueta a tall de les característiques i condicions d'eixe creixement.

Si mirem amb atenció la **piràmide** poblacional, vorem com hem perdut gent jove i hem guanyat gent gran. Això ens diu que una part important dels jòvens criats i formats al poble «han de migrar». Una migració que, normalment, els permet accedir a llocs de treball amb unes condicions molt millors, en tots els aspectes, de les que podrien tindre al nostre poble.

La faena que «genera» el nostre poble, la faena associada al turisme, és de poca qualitat. Molta càrrega uns pocs mesos i quasi res la resta de l'any, i amb salaris baixos. De manera que, més enllà de les administracions públiques, molts jòvens que volen «progressar» en el seu sector professional han d'anar-se'n al Cap i Casal, a Catalunya, a Madrid, a Europa...

A canvi de la migració amb formació que enviem al món, rebem persones de països amb pitjor situació «vital» que estan disposades a fer eixes faenes temporals i/o de baixa remuneració. Per cert, els fills i les filles d'eixos emigrants, en formar-se a Cullera, seran part dels nostres migrants. Eixe és el **cicle de la precarietat** associada a un model econòmic coix!

L'altre col·lectiu que manté, o fa créixer lleument, la població del nostre poble són els jubilats que se'n venen a hivernar. Sense eixe «turisme» permanent la dualitat entre les temporades de faena intensa i les de «descans» obligat seria encara més forta. També cal considerar els inversors estrangers, però eixe fenomen és general a tots els territoris turístics d'Europa i no està massa clar quina evolució tindrà en el futur. Si vindran a viure o només a estiuar.

Després de la breu valoració poblacional, i com a desitjos per a **2024**, anem a enumerar de quina manera poden les administracions (començant per la local) intentar corregir el desequilibri d'una piràmide poblacional romboidal. Com es pot fomentar faena de qualitat tot l'any, de manera que permeta als nostres jòvens quedar-se a viure a Cullera i encetar un projecte de vida familiar sense les inseguretats de la faena precària.

1. Per exemple, dels **39 milions d'euros** del pressupost local no es destina ni un cèntim a l'epígraf «indústria i energia». Un «oblit» que, com ja hem repetit, limita enormement les iniciatives d'un sector productiu no estacional. Per cert, els 1'5 milions d'euros destinats al sector turístic tampoc no han canviat l'estacionalitat del nostre turisme.

Tindre una cooperativa d'energies renovables, participada per l'ajuntament, crearia llocs de treball associats a la instal·lació i el manteniment d'eixos nous «generadors de valor».

2. En **agricultura** s'inverteixen només uns 50 mil euros l'any. Però totes sabem que per a revitalitzar la nostra agricultura, a banda d'imaginació, caldria invertir-ne més de 200 mil euros/any. Sense eixa espenta pública el minifundi local no pot «competir» amb els productes importats. El consum de kilòmetre zero i ecològic necessita el recolzament de l'administració.

Crear una marca de «producte de Cullera» i facilitar la seua distribució no és gens difícil. Un incís significatiu: en tres concerts de festes del poble anem a gastar-nos tres voltes més diners que en el pressupost d'agricultura.

3. Promoure enèrgicament el **transport públic** canviaria radicalment la mobilitat local i milloraria la nostra qualitat de vida. Imagineu-vos com seria la nostra ciutat si tinguérem un transport elèctric, debades i amb una freqüència suficient per aconseguir que qualsevol veí, des del Mareny fins al Brosquil, poguera desplaçar-se sense gastar el seu vehicle privat.

Tal volta hem deixat perdre alguna ajuda del fons Europeu Next Generation per a posar en marxa eixe servei públic. Tal volta encara estem a temps d'aconseguir alguna bona espenta en eixe tema. Però és evident que necessitem millorar la mobilitat de Cullera reduint el nombre de cotxes en circulació i la contaminació associada.

4. L'últim desig per l'any nou està relacionat amb els «serveis socials». I ho he escrit entre cometes per a donar a entendre que totes les ajudes públiques (en xecs «bebé», en beques d'estudi, en transport, en pràctiques laborals, en rendes vitals, en bonificacions...) són una part dels serveis públics. Però també ho són totes les faenes dels servidors públics: administració, salut, educació, seguretat i neteja. I, si ho mirem bé, també estan «protegits» per allò públic (l'Estat) els pensionistes i els aturats. El desig, que reconec no és fàcil d'encertar, és que tots els recursos destinats a la «**protecció social**» siguem utilitzats de la manera més eficient i saludable possible. Vull dir que cal estudiar el model actual i valorar les millores necessàries.

Encetar un nou calendari ens «obliga» a fer un esforç d'avaluació del passat i de projecció d'un futur millor. Els polítics som, hem de ser, els que amb més determinació analitzem les mancances d'unes inèrcies massa còmodes. Per exemple, alguns poden estar massa tranquils ballant en festes fàtues mentre la gallina dels ous d'or va fent-se velleta i perdent valor.

Com tota inèrcia, cal mirar atentament on ens porta i si la velocitat d'eixe moviment és controlable. No siga cosa que, com en això del canvi climàtic, quan intentem reaccionar siga massa tard.

Que la nostra intel·ligència col·lectiva ens ajude a triar les millors decisions i que siguem capaços de construir més espais de **pau** i de **felicitat**! Bon any 2024!